

Schranspartij in een land vol honger

Beeld u in dat er voedselschaarste heerst en dat het echt moeilijk is om aan eten te komen. Af en toe raakt u wel aan eten, juist genoeg om in leven te blijven. Degene die u dat beetje voedsel verschafft, doet er lastig over of vraagt een hoge prijs. U probeert uw honger te negeren of probeert allerlei andere strategieën uit om toch aan eten te komen. Maar niks lukt goed. En ondertussen ziet u overal op tv en in de kranten reclame voor eten, waarin mensen genieten van rijkgedekte tafels. U weet dat die advertenties echt zijn: de mensen die erin worden opgevoerd, eten en genieten echt. Het is geen trucage. Het is alleen voor uzelf niet toegankelijk. Dat roept frustratie op.

Het is, volgens de relatietherapeut en seksuoloog Alexander Witpas, een treffende metafoor voor wat er gebeurt als mensen zich ergeren aan porno in onze samenleving. Ze weten dat wat ze zien, geen sciencefiction is, het is alleen voor hen niet bereikbaar. Het probleem is niet zozeer dat porno zo makkelijk te vinden is vandaag, maar dat veel mensen er niet in slagen goede, deugddoende seks in een relatie te vinden.

Sommigen hebben geen partner, anderen hebben een partner die geen interesse (meer) heeft in seks, weer anderen stellen vast dat hun eigen lichaam niet meer mee wil.

'Mensen die tegen porno zijn, zeggen eigenlijk dat er te veel reclame voor eten op tv is en dat dat het best kan verminderen', zegt Witpas. Hij stelt voor om iets te doen aan de reële honger van mensen. In zijn bijdrage 'Porno in tijden van eenzaamheid', die deel uitmaakt van het boek *Warme seks en hete chocolade*, doet hij enkele suggesties.

Om te beginnen: meer beelden in omloop brengen van de seks en ook van de seksuele problemen die mensen echt ervaren, en dit het liefst aangepast per leeftijdscategorie. Vervolgens: mensen betere zoeksystemen aanreiken om een (seksuele) partner te vinden en meer relatiebemiddeling aanbieden.

Ten derde: zoeken naar manieren om het besef te doen groeien dat je in een relatie de verantwoordelijkheid hebt om de seks voor beide partijen bevredigend te maken en te houden.

Ten slotte: zoeken naar nieuwe therapieën om mensen weer zin in seks te laten krijgen. 'Al die dingen zijn moeilijk, en moeilijker dan het geven van kritiek op porno', besluit Witpas. (vbr)

'Als de alomtegenwoordige seks je stoort, dan moet je het ook kunnen en durven te zeggen.' ©